

ligiøse rettigheder. Det var ganske enkelt usmageligt.

Kl. 13.40

Lige sådan er det naturligvis usmageligt, når man oplever de forsøg, der har været, fra bl.a. ambassadør Orhuns rapports side på at miskreditere Danmark.

Hvad er det egentlig, Danmark har forbrudt sig imod? Hvad er det egentlig, vi har gjort galt? Vi har fortalt muslimerne, at de fuldstændig tåbelige og middelalderlige regler om, at man ikke må afbilde bestemte religiøse figurer, ikke hører til i en normal verden. De hører ikke til i en moderne verden. Og insisterer man på, at sådanne tåbelige religiøse krav skal stå over ytringsfriheden, hvor går grænsen så? Hvilke andre frihedsrettigheder skal vi så knægte næste gang?

Demokratiet, ved vi, har særdeles trange vilkår i den muslimske verden. Forsamlingsfriheden eksisterer stort set ikke, og sådan kunne man tage område for område af frihedsrettigheder og remse op og se, hvordan de er fuldstændig ikkeeksisterende i den muslimske verden. Derfor var det nedtrykkende at opleve et OSCE, der stillede sig på den muslimske verdens side, som brillerede med flagafbrænding og nedbrænding af danske ambassader.

Med de ord vil jeg sige, at regeringen har fremlagt en for så vidt meget sober redegørelse. Jeg må indrømme, at jeg er lidt skuffet over, at man ikke er gået hårdere til OSCE netop i Muhammedsagen. Jeg synes, man skulle have sagt til hr. Alcee Hastings, at det er usmageligt, at man ikke anklager den islamiske fundamentalisme, der står bag det her angreb på ytringsfriheden. Jeg synes, man skulle være gået hårdere til OSCE. Men ser man bort fra det, vil jeg takke for redegørelsen, som overordnet set er god.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren. Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger, så vi går umiddelbart videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er fru Pia Christmas-Møller. Værsgo.

Pia Christmas-Møller (KF):

Som replik til det sidste, den forrige ordfører var inde på, må jeg lige minde hr. Messerschmidt om, at der faktisk blev reageret på den danske delegations vegne på Alcee Hastings' melding i Muhammedsagen. Så det er ikke korrekt, at der ikke blev taget skridt i den konkrete situation.

Der er allerede nu blevet sagt meget om regeringens redegørelse. Jeg vil også kvittere for, at vi har fået en god, sober redegørelse, som giver et udmærket overblik over de forskellige opgaver og udfordringer, som organisationen arbejder med netop i disse år.

OSCE's helt overordnede opgave består jo i at fremme fred og sikkerhed, demokrati, menneskerettigheder, retsprincipper og god regeringsførelse. Og det er med stor tilfredshed, at jeg kan notere, at den danske regering har arbejdet målrettet for at fastholde organisationens fokus på netop disse grundlæggende opgaver.

Vi Konservative vil gerne benytte denne lejlighed til at opfordre til, at man fortsat står fast på denne kurs. Organisationens berettigelse er at finde i disse grundlæggende værdier, simpelt hen. Hvis vi accepterer en udvanding af både værdierne og af aktivitetsfeltet i form af for stor spredning, ender det hele med, at organisationen bliver en løs snakkeklub, som ingen tager alvorligt. Den åbne dialog er og skal være det primære redskab i kampen for at omsætte de fælles og bærende værdier til konkret praksis.

Konkret har OSCE søgt at fremme disse værdier gennem bl.a. 18 feltmissioner, hvor ca. 3.000 medarbejdere yder en praktisk indsats i dagligdagen, bl.a. gennem forebyggelse og bilæggelse af konflikter og genopbygning samt via valgobservationer.

OSCE's rolle i valgobservationer er en selvstændig og meget vigtig funktion, som desværre har været under pres i de seneste år, ikke alene fra andre aktører som Europarådet og Europa-Parlamentet og heller ikke alene på grund af interessekonflikter internt i medlemskredsen med Rusland i spidsen, men desværre også på grund af intern uenighed mellem OSCE's kontor for demokratiske institutioner og menneskerettigheder, det såkaldte ODIHR, og samme organisations parlamentariske afdeling, såkaldte Parliamentary Assembly.

Jeg har med glæde noteret, at det er et selvstændigt budskab i regeringens redegørelse, at man fra dansk side lægger vægt på det potentielle, der ligger i OSCE's parlamentariske afdeling, og at man aktivt søger at fremme et tæt samarbejde mellem regeringsdelen og den parlamentariske del i OSCE. Det vil jeg gerne virkelig stærkt opfordre til at man fortsætter med. For der er behov for at se mulighederne i et konstruktivt parløb, og det er af stor betydning for også fremover at have både troværdighed, styr-